తెలుగు కథానిక మ్యాజిక్—
రాజాలక్ష్మి ఫౌండేషన్ వారి కథల పోటీలో
బహుమతి పొందిన కథ.

భారమైన బంధాలు

జాస్తి రమాదేవి

ఇంటి ముందు ఆటో ఆగగానే చిన్నపిల్లలా క్రిందికి గెంతి గేటు తీసుకుని తనకు స్వాగతం చెబుతున్న పూలనూ, రెమ్మలనూ చేతుల్తో స్పర్శించి పులకించిపోయింది శారద.

"లోనికి రండి అత్తయ్యా!" కోడలు వీణ పిలవడంతో లోపలికి అడుగుపెట్టింది శారద. ఇల్లంతా కళ్లతో పరికించింది. ప్రతి వస్తువునూ తాకి కుశల మడిగింది.

"అయ్యయ్యో! ఏమిటి వీణా! తాత గారి ఫోటోకి దండ వాడిపోయింది. రోజా వేయడంలేదా! నువ్వు సరే పన్లో వుంటావు. ఆయనేం చేస్తున్నట్టు? ఏమండీ! ఏమండోయ్!"

"శారదా! అప్పుడే మొదలెట్టావా? రేపట్నించీ అన్నీ నీ ఇష్టంగా చేస్కుందుగాని లే ఇప్పటికి వదిలెయ్..."

చేతులు జోడించి అంటున్న భర్తతో చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో అంది శారద.

"నా ఫోటోకి వెయ్యమన్నానా చెప్పండి... మీ నాన్నగారి విషయంలో కూడా.."

"అత్తయ్యా! కాఫీ తీసుకుని కాస్సేపు రెస్ట్ తీసుకోండి.." వీణ అంది.

కోడలి మాట ప్రకారం విశ్రాంతి తీసుకోలేకపోయింది శారద. ప్రతి చిన్న విషయమూ గుర్తు చేసుకుని గుచ్చిగుచ్చి అడిగింది.

"వీణా! పనంతా నీ ఒక్కదానిపై పడి ఎంతగా చిక్కిపోయావ్ పాపం! నేనొచ్చాగా వంట పని నేచూసుకుంటాలే.."

కోడలి వైపు ప్రేమగా చూస్తూ అంది శారద.

"శారదా! టేబ్లెట్ వేసుకుని కాస్సేపు విశ్రాంతి తీసుకోవేయ్.." లాలనగా అన్నారు బలరామయ్య.

"ఏం విశ్రాంతండీ? ఈ పది నెలలూ విశ్రాంతి తీసుకుని కాళ్లూ చేతులూ చేవ చచ్చిపోయినట్లున్నాయి. ఇంక నావల్ల కాదు. ఇదిగో వీణా! మీ మావగారి మాటలు పట్టించుకోకు... సాయంత్రం వంట నేనే చేస్తాను."

"వంటపని ఏమంత కష్టం అత్తయ్యా! నేను చేసుకుంటాను.." గబగబా అంది వీణ.

"హాయ్! అమ్మా!" రవి రావటమే తల్లి పాదాలు తాకి ఆమె మెడ చుట్టూ చేతులు వేసాడు. శారద రవి నుదుట ముద్దు పెట్టుకుంది. రవి తన ప్రాణం. తన ఒక్కగానొక్క బిడ్డ. ఎంత ప్రేమగా పెంచుకుంది! కంటి పాపలా కాపాడుకుంది. వాడికి ఈ అమ్మంటే ఎంత ప్రేమని...! ఈ పది నెలలూ ఎలా వున్నాడో వెర్రినాన్న?

"వీణా! నా చేత్తో వాడికి కాఫీ కలిపి ఇస్తానమ్మా" అంటూ వంట గదిలో కెళ్ళి ఫ్రిజ్ ఓపెన్ చెయబోతున్న అత్తగార్ని కంగారుగా ఎదుర్కొంది వీణ.

"ఫ్రెండ్ బలవంతం చేస్తే బయట తాగి వచ్చానమ్మా!" అన్నాడు రవి.

పగలు మెల్లిగా సంధ్య ఒడిలోకి ఒదిగిపోతున్నా చంటిదాని జాడలేదు. శారద ఊరుకో లేక పోయింది.

"వీణా! చెందూ స్కూల్ నుంచి రాలేదూ?"

"అదీ... నిన్న మా చెల్లాయి వచ్చింది అత్తయ్యా! వాళ్ళాయన క్యాంపు కెళ్లారని పాపని తీసుకెళ్లింది."

చెప్పింది వీణ.

"రవీ! నాకు చెందూని చూడాలని వుందిరా!"

"పొద్దు పోయింది కదా! రేపు తీసుకొస్తా లత్తయ్యా!"

వీణ అనడంతో శారద మాట్లాడలేదు.

ఆ రాత్రి ఎంతకీ నిద్రపట్టలేదు శారదకి. ఏదో అర్థం కాని వెలితి అశాంతి కల్గిస్తోంది. నిన్నటి రాత్రి ఎన్ని ఊహలు? పది నెలల తర్వాత తన వాళ్ళ సమక్షంలోకి చేరుకుంటున్న ఆనందంతో నిద్ర పట్టలేదు. కానీ ఈ రాత్రి? ఈ రాత్రీ నిద్ర పట్టలేదు. అయితే ఆనందంతో కాదు.

"ఇదిగో విమ్మల్నే! అత్తయ్య పాపకోసం వందసార్లు అడిగారు. పెద్దవాళ్లం మనమైతే జాగ్రత్తగా వుంటాం. చిన్నపిల్ల దానికేం తెలుసు. దాన్ని గురించి ఆలోచిస్తే నాకు భయంగా వుంది. ఏదో సాకు చెప్పి కొన్నాళ్లు చెందూని అక్కడే వుంచుదాం. తర్వాత

4-6-93 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

హాస్టల్లో వేద్దాం. అంతకన్నా గత్యంతరం లేదు. వినిపిస్తోందా?"

"నాకు వినిపిస్తోంది కానీ అమ్మ వింటే బావుండదు.. అలాగే చేద్దాంలే.. ఇక మాట్లాడకు" రవి అంటున్నాడు.

రవి తన ఏకైక సంతానం. తన ప్రాణం, తన కంటి పాప..! హృద యాన్ని పదునైన కత్తితో చిన్న చిన్న ముక్కలు చేస్తూ...! శారదకు అర్థమై పోయింది. వీళ్లు తననింక వాళ్ళలో చేర్చుకోరు.. తనని డిశ్చార్జి చేస్తూ డాక్టర్ పదేపదే చెప్పారు.

"చూడండీ! కుష్టు అనేది పాప ఫలం కాదు,శాపం అంతకన్నా కాదు. ఒక వైరస్‌వల్ల మాత్రమే వస్తుంది. ఇది వంశపారం పర్యంగా గానీ, ముట్టు కుంటే కానీ వచ్చేది కాదు. మీకు పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. మీరు ఫ్రీగా, ఇది వరకటి జీవితం గడపవచ్చు. విష్ యూ గుడ్‌లక్.."

మరి వీళ్లేమిటిలా!?

భర్త వైపు చూసింది శారద. తన మాట కోసం తన ఉనికి కోసం తపించే భర్త ఇప్పుడు నిర్లిప్తంగా రాని నిద్ర నటిస్తూ..!

వీళ్ళ కోసమా పది నెలలుగా పరిత పించింది!

కాగితం, పెన్ను తీసుకుంది శారద.

"నేనీ నిర్ణయం తీసుకున్నందుకు పైకి ప్రకటించలేకపోయినా మీ అందరికీ సంతోషంగానే వుంటుంది.ప్రతిక్షణం నా వాళ్ళ ఆత్మీయత కోసం తపించే నాకు ఒక్కరోజులో ఎంతటి ఆదరణ!

ఎక్కువైన అంగాలను తొలగించు న్నట్లే, తక్కువైన అంగాలను తగి లించుకుంటున్నారు. అలాగే భారమైన బంధాల్ని వొదిలించుకుంటూ, కృత్రిమ బంధాల్ని కొనుక్కొంటున్నారు. మాన వులు ఎంత ప్రగతి సాధించారు! సాధిం చిన ఈ ప్రగతిలో నేను ఇమడలేక వెళ్లిపోతున్నాను.

ఒక వేళ నేను మరణించినట్టు తెలిస్తే నా లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ బాపతు డబ్బు కుష్టురోగ నివారణ కోసం కృషి చేసే సంఘానికి ఇవ్వండి ఇది నా కోరిక.

సెలవ్

శారద

○

మీ దృష్టిలో

నిరీక్షణ అంటే!

"వేయి కన్ను లతో ఎదురు చూడటం"!
– యం.మాధురి, హైదరాబాద్

"ఎన్నో నిరీక్ష ణల కలయికే ఈ జీవితం!"
– తోట నర్మద, చిన్నగొట్టిగల్లు

"ఎండాకాలం వర్షా లకై నిరీక్షణ!"
– టి.వి.నాగేశ్వర రావు, విశ్వనాథపల్లి

"రెండు పూటలా కడుపు నిండదా నికి పేదవాడి ఎదు రుచూపు"!
– ఆర్.క్రిష్ణారావు, కోటబొమ్మాళి

"హైదరాబాద్‌లో మంచినీళ్ళ కోసం నిరీక్షణ!"
– పసుమర్తి శ్రీని వాసరావు, పార్వతీ పురం

"బిడ్డల అభివృ ద్ధికై తల్లిదండ్రుల నిరీక్షణ!"
– కె.వి.మల్లేశ్వర రావు, నెల్లూరు

"వారపత్రిక చూచిన తరువాత సీరి యల్స్ కోసం నిరీ క్షణ!"
– జి.పద్మాశ్రీకాంత్, త్రిపురాంతకం

"మే, జూన్‌లలో విద్యార్థుల నిరీ క్షణ!"
– బి.విజయ, హైదరాబాద్

రాజకీయ నాయ కులు ఎన్నికలకై నిరీక్షణ!
– ఎస్.వెంకటే శ్వర్లు, కందుకూరు

"పరీక్షలు రాసి ఫలితాల కోసం ఎదురు చూడటం!"
– ఎం.వేదాంతా చారి, పెంబర్తి

ఓ సినిమా పేరు!"
– చంద్రహాస్, హుజూర్‌నగర్

"పోలీసులు కేసు లకై నిరీక్షణ!"
– ఐ.శ్రీనివాస రావు, రాజమండ్రి

"ప్రియురాలి విష యంలో క్షణం ఒక యుగంలా వున్నా బోర్ కొట్టనిది!"
– యం.డి.రహి మొద్దీన్, జన్నారం

"తాను కోరిన ఆడపిల్ల కోసం మగాడు చేసేది!"
– యం.రాము, బండనాగారం

"ప్రతిరోజు భార్యకు భర్త మిగిల్చేది!"
– నగేష్, మారు టేరు

"మంచి రోజుల కోసం నిరీక్షించడం ఓ థ్రిల్!"
– తవుటు రాంచెంద్రం, బలికెపెల్లి

"కులమతాల కతీ తమైన సంఘం కోసమే మన నిరీ క్షణ!"
– ఇనుగంటి సూర్యారావు, వావి లాలపల్లి

"వీక్షణకు ముందు అనుభవించేది!"
– కోడూరి హను మంతరావు, ఖమ్మం

"మనకు ఇష్ట మైతే నిరీక్షణ ఎంతో అందమై నది!"
– యం.వీరన్న, కర్నూలు

"రైతు తొలకరికై నిరీక్షణ!"
– మైలవరపు అరుణ, కృష్ణంపాలెం

"ప్రేమికులకు తెలి సినది!"
– బాసంగి లక్ష్మీ కాంతమ్మ, గాజువాక

వినుగు పుట్టిం చేది!
– డి.శ్రీకాంత్, జిన్నారం

ఈ వారం ప్రశ్న: "మజిలీ" అంటే ఏమిటి? పత్రిక మీ చేతికి అందిన వెంటనేపై ప్రశ్నకు సమా. ధానంతోపాటు మీ ఫోటోను కూడా ప్రచురించగలం.